

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: Anden Behandling af „Forflag til Lov om Medlægelse af Stamtutteriet paa Frederiksborg m. v.“ (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 899 ff).

Der var til denne Behandling af Sagen ikke stillet noget Endringsforflag; samtlige Lovforflagets Paragrapher sattes under Forhandling.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der ikke vil blive afstemt over de enkelte Paragrapher, hvis særskilt Afstemning ikke forlanges.

Lehmann: Jeg skal kun i Henhold til de Ytringer, jeg ved Sagens 1ste Behandling tillod mig, bemærke, at, da her kun stet og ret tales om at staae en Institution ihjel, og det endog inden en Tidsfrist, inden hvilken det fornuftigvis ikke kan bringes til Udførelse, og uden at der angives nogensomhelst Udvei til paa anden Maade at opfylde det Formaal, denne Institution har, agter jeg at stemme imod Loven.

Krieger: Jeg vil tillade mig noget bestemt at gjentage det Spørgsmaal, som jeg ved 1ste Behandling stillede til den ærede Indenrigsminister. Jeg veed ikke, om den ærede Minister lægger Vægt paa at see, hvorledes det vil gaae med Sagen ved Spørgsmaalet om dens Overgang fra 2den til 3die Behandling. Jeg troer nu ikke, at der kan være Tvivl om, at der vil være et bestemt Fleertal i Thinget for Overgangen til 3die Behandling, og jeg kan da ikke Andet end gjentage min Hensigt, om det vil være rigtig at lade Sagen vedtages nu i Form af denne Lov, som kan forudsæes at ville blive endt med et Veto, og saa derefter søge at komme ind paa en anden Behandling af Sagen. Troer den ærede Minister, at Loven kan blive stadfæstet, ja saa er det en anden Sag; men troer han det ikke, og hvis Mening er senere at optage Sagen til fornyet Forhandling med Nøgdsagen, kan jeg ikke Andet end udtale en vis Frygt for, at

Stemningen da vil være bleven forværret; jeg troer, at det vil være meget lettere, inden det er kommet til en Beslutning af begge Thing, og inden denne 3fte Stadfæstelse foreligger, at komme ind paa den Ombannelse, som den ærede Minister maatte tilføje. Der vil jo endnu mellem 2den og 3die Behandling være Leilighed til at stille et saadant Forflag. Det er, som sagt, kun en Hensigt fra min Side til den ærede Ministers Overveelse i Sagens Interesse.

Indenrigsministeren: Derfor det ærede Thing efter 1ste Behandling her havde nedsat et Udvalg, saa kunde der have været en Mulighed for at være kommen til en Overenskomst med det ærede Thing; men efter den næsten eenstemmige foreløbige Dom om Stutteriet, som Thinget affagde ved 1ste Behandling, var der viselig liden Opfordring for Ministeren til at søge Forflaget ændret. At Lovforflaget efter min Formening, selv om Stutteriet skulde nedlægges, er ubrugeligt i den Form, hvori det foreligger, har jeg allerede anført; men der kunde ikke for mig, som er en Modstander af Tanken om at nedlægge Stutteriet, være større Opfordring end for Nogen af Thingets Medlemmer, som er en Ven af denne Tanke, til at søge at faae Loven saaledes forandret, at den blev brugelig.

Krieger: Ja, den ærede Minister maa troe, at det er netop i Erkjendelsen af den Opgave, som naturlig tilkommer Regjeringen, og fordi jeg troer, at den ærede Minister maatte særlig være stillet til at gjøre Forflag, at jeg har rettet mit Spørgsmaal til ham. For det Første troer jeg, at han personlig er fortrinlig stillet til at gjøre et Forflag i denne Sag, selv om han ikke var Minister; men dernæst mener jeg, at, skal det nytte at gjøre Forflag til en saadan Sag, maa det komme fra en Saadan, der med Sagkundskab forener Ministerens Stilling. Men nu er det min Frygt, at den ærede Minister ikke tager Situationen, som den er, at han af denne Grund skyder Sagen fra sig — jeg kan forøvrigt godt forstaae hans Tilbøjelighed dertil, naar der er saameget Andet at tage vare —, men Sagen